

[Leif Hermann]

miljøpolitisk profil. Bortset fra i 1973, da man ikke kunne stemme for miljøloven – vist fordi landbruget dengang ikke rigtig kunne lide det – tror jeg nok, at man egentlig kan skrive under på, at den karakteristik med den skarpe miljøpolitiske profil er rimelig.

Vi har da også ved forskellige lejligheder haft den glæde at kunne regne det radikale venstre med i selskabet af partier, der tog miljøpolitikken så alvorligt, at vi kunne skabe det, som undertiden hedder det grønne flertal. Dette flertal har også været i stand til at skabe rimelige resultater af de oplæg, der er kommet fra ministrene, og de oplæg, som vi også selv som partier har fremsat i form af private forslag. Den seneste indsats var finansieringen af landbrugsmiljøstøtteleven, men derudover kan jeg også nævne, som miljøministeren har gjort det, håndhævelsesloven fra 1984, som jo er konsekvensen af den betænkning, hr. Bernhard Baunsgaard har fået øje på.

Det radikale venstre har også været foran i spørgsmålet om naturgenopretning og meget godt med, synes vi, i marginaljordsproblemerne. Det har ikke været nemt med denne balancegang mellem opposition og regering, men alt i alt kan man vistnok sige, at det indtil nu er lykkedes rimelig godt.

Der var nogle af os, der blev noget forbløffede, da hr. Bernhard Baunsgaard i marts, da vi diskuterede miljøministerens forslag til ændring af tilsynet i miljøsager, entrede talerstolen og forlangte Århus universitets komplet sagesløse rektor sat i fængsel. Debatten handlede ikke om strengere straffe, den handlede om forudsætningerne for en egentlig fornuftig retshåndhævelse, hvor domstolene er det sidste led. Et forbedret tilsyn først og fremmest, og dette emne har optaget folketingset ved ikke mindre end 4 lovforslag, så dér har der faktisk været al mulig grund til, at det radikale venstre har gjort regnebrættet op, er gået med og har givet nogle signaler om en klar og tydelig skærpelse af forudsætningerne for at straffe.

Socialistisk folkeparti har tidligere fremsat forslag om at tage fat på det problem, at politiets og anklagemyndighedens ressourcer og organisation måske ikke var voldsomt velegnede til at behandle miljøsager – ja, vi har oven i købet foreslået obligatorisk konfiskation af fortjenesten ved miljølovsovertrædelser. Også ved disse lejligheder har det radi-

kale venstre haft en helt åben mulighed for et tydeligt og konstruktivt engagement.

Dengang vi i februar 1985 førstebehandlede beslutningsforslaget om politiets og anklagemyndighedens indsats i disse sager, kom hr. Bernhard Baunsgaard på talerstolen og udtrykte sig umådelig nedladende. Hr. Bernhard Baunsgaard fortalte, at vi vist havde taget en gevaldig mundfuld – ja så gevaldig, at hr. Bernhard Baunsgaard fandt anledning til at tvivle på, at vi havde været helt nede i det, vi faktisk havde fremsat forslag om. Dengang var hr. Bernhard Baunsgaards opskrift på disse spørgsmål »bedre oplysning og opdragelse af ungdommen«.

I dag har piben unægtelig fået en noget anden lyd. De unges opdragelse og folkeoplysning er knap så interessant. Nu skal der straffes, og derfor har hr. Bernhard Baunsgaard og den øvrige radikale folketingsgruppe – nej, vist ikke den hele, men en del af den – taget en ordentlig mundfuld, for nu at bruge hr. Bernhard Baunsgaards eget udtryk. Det er et pålæg til regeringen om at gennemgå ikke blot miljøbeskyttelsesloven, men hele miljøbeskyttelseslovgivningen, og det må man vistnok sige er en mundfuld af dem, der kan vaske sig. Det er noget andet end den gang pilleværk, vi andre sidder og roder med i øjeblikket, og man tænker så: her må der virkelig være tanker bagved, og prøver på at hitte ud af, om der skulle have indsneget sig et par konkretiseringer i hr. Bernhard Baunsgaards malende håndbevejelser.

Det har der ikke. Hr. Bernhard Baunsgaard har fundet en betænkning fra 1983 og revet to tilfældige uddrag ud af den uden at begrunde, hvorfor de er sat med ind som bemærkninger.

Og så griber hr. Bernhard Baunsgaard ned i lige præcis de to ting, vi har gjort noget ved. Det er selvfølgelig forfærdelig uheldigt, at det er sket. Man kan så sige, at det kunne hr. Bernhard Baunsgaard måske have opdaget noget tidligere, for vi er faktisk nogle, der har gjort opmærksom på det, så der har været lejlighed til at tage forslaget tilbage.

Konklusionen af disse bemærkninger må være, at hr. Bernhard Baunsgaard skylder os en endog meget god forklaring på, hvorfor vi nu skal bruge tid på dette slet gennemarbejdede beslutningsforslag, når det radikale venstre nøjagtig lige så godt konkret kunne støt-